

Nr 4.

Av herr **Andersson** i Falun, *om vissa ändringar i lagen om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning.*

I lagen om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning den 13 juni 1919 stadgas beträffande förfarandet vid sådan indelningsändring, att fråga om ändring skall anhängiggöras hos kammarkollegium. Vidare föreskrives att när fråga om ändring blivit väckt utredning i saken skall verkställas där skäl därtill äro. Därest kammarkollegium finner att utredningen bör verkställas under kollegii eget inseende, uppdrager kollegium åt särskild utredningsman att verkställa densamma. I annat fall skall kollegium överlämna åt konungens befallningshavande i länet att ombesörja utredningen. I sistnämnda fall ankommer det på KB att, där så finnes nödigt, förordna utredningsman till sitt biträde. Härav framgår att kammarkollegium är första instans i alla ärenden som avse ändring i den kommunala indelningen. I regel förbehåller sig också ämbetsverket i fråga att förordna om den i ärendena behövliga utredningen.

I betraktande av de nu aktuella önskemålen att så långt möjligt decentralisera handläggningen av administrativa ärenden synas starka skäl kunna anföras, som tala för att göra länsstyrelsen till första instans i frågor rörande indelningsändringar enligt 1919 års lag. Dessa skäl kunna ytterligare understrykas genom hänvisning till den befattning länsstyrelserna haft med förberedelserna till den pågående revisionen av rikets kommunala indelning. Lika väl som länsstyrelserna fått vara huvudinstans vid de utredningar, som verkställts i och för den nya kommunindelningen, böra utredningarna rörande de vida mindre omfattande ärenden, som skola handläggas enligt indelningslagen, kunna ombesörjas av nämnda lokala myndighet.

I vanliga fall förordnar kammarkollegium en av sina egna tjänstemän eller en tjänsteman i något annat centralt verk att förrätta ifrågavarande utredningar. Med den nuvarande frekvensen av dylika ärenden äro ämbetsverkets egna krafter icke tillräckliga för uppgifterna. Härigenom kunna utredningsuppdrag komma att anförtros personer som ha ringa eller ingen erfarenhet i hithörande frågor. Det ligger också i öppen dag att sålunda förordnade utredningsmän icke ha samma lokalkännedom och samma möjligheter att bedöma vid indelningsändringar uppkommande frågor som i orten verksamma personer ha. De från huvudstaden utsända utrednings-

männen måste under relativt kortvariga besök i de berörda kommunerna söka skaffa sig nödig insikt i lokala förhållanden och problem, vilka för en utredningsman från länet äro förut kända och klarlagda. Ifrågavarande utredningar skulle också säkerligen mottagas med större förtroende från de intresserade parternas sida, därest uppdragen utfördes av personer med en viss lokal förankring. Sannolikt skulle också kostnaderna på så sätt kunna nedbringas. I särskilt omfattande och vidlyftiga ärenden kunde givetvis länsstyrelsen förordna utredningsman från kammarkollegium. Eljest får man räkna med att de speciella synpunkter som detta ämbetsverk kan ha att bevaka vid indelningsärendenas behandling göras gällande, när kollegium i ett senare skede har att yttra sig i frågorna.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att §§ 24, 25 och 29 i lagen om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning erhålla följande ändrade lydelse:

24 §.

Vill kommun eller medlem av kommun väcka fråga om ändring i kommunal indelning, som berör kommunen, ingive till konungens befallningshavande ansökan i ärendet. Vid ansökan skall fogas den förberedande utredning, som sökanden kan vilja åberopa.

Sådan fråga kan upptagas av konungens befallningshavande, ändå att ansökan som i första stycket sägs ej ingivits.

25 §.

Har fråga om ändring i kommunal indelning blivit väckt, skall genom konungens befallningshavandes försorg utredning verkställas, där skäl därtill äro.

Konungens befallningshavande må, därest ärendets omfattning och beskaffenhet därtill föranleda, uppdraga åt särskild utredningsman att verkställa utredningen.

29 §.

Sedan utredning slutförts, insände konungens befallningshavande handlingarna i ärendet jämte eget utlåtande till kammarkollegium.

Stockholm i januari 1948.

Gustaf Andersson
i Falun.
